

ĐAKOVO (TU) – Na svetkovinu Rođenja Gospodnjega – Božić, 25. prosinca 2020., đakovačko-osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić predvodio je u đakovačkoj katedrali-bazilici Sv. Petra svečano misno slavlje u 10.30. Uz nadbiskupa u miru mons. Marina Srakića, koncelebrirala su još osmorica svećenika.

„Ako ikoje riječi mogu pokušati označiti ono što se je dogodilo među nama po Isusovom rođenju u Betlehemu, onda su to riječi Ivanova evanđelja što smo ih upravo čuli: ‘Svjetlo u tami svijetli, i tama ga ne obuže’. Riječ je o tami, noći i svjetlu. Čini nam se kao da vidimo ispred sebe jaslice, gdje Betlehemska špilja svijetli usred tame svijeta. Tame su u nama i oko nas. One slabe nadu i volju za životom te nas ošamućuju sa blještavim ponudama i reklamama, ili strahovima i prijetnjama, a oduzimaju nam sposobnost da ozbiljno mislimo o temeljnom smislu našega života“, misli su kojima je nadbiskup započeo svoju homiliju, nastavljajući kako je i današnje vrijeme ispunjeno tamom straha i nesigurnosti: Zaraza, koju je prouzročio virus Covid-19, brzo i duboko mijenja naše odnose i život. Stoga vapimo za svjetlom i spasenjem odozgor, od Boga.

„Primjećujemo kako se u ljudskim životima i društvu tako često ponavlja ono isto što se nekoć

dogodilo s Herodom i njegovim podanicima: da postajemo sami sebi dostatni, usredotočeni isključivo na sebe, svoja postignuća, mogućnosti i potrebe te, na kraju, nesposobni 'vidjeti' Boga, otkriti ga i susresti. Očarani samima sobom više ne želimo biti „njegova svojina“, njemu pripadati i živjeti onu najdublju istinu: da je čovjek biće zajedništva s Bogom. A bez Boga se u našim životima produbljuju doživljaji praznine i besmisla, osamljenosti i napuštenosti, niče gorčina u srcu, pretače se i u naše međusobne odnose te u zajednicama i čitavim društvima rastu napetosti i nagomilavaju se razlozi za podjele i sukobe“, rekao je nadbiskup Hranić, dodajući kako odbijajući Boga, mi zatvaramo vrata svoga srca i bližnjima, osobito siromasima i slabima. A posljedice toga tako su očite: od zatvorenosti daru života i teške demografske slike naših sela i gradova, do osjećaja nesigurnosti, nedostatka solidarnosti i dijaloga, što, nadalje, pogoduje korupciji, iskorištavanju vlastitih zaposlenika i bezosjećajnosti prema onima koji su prisiljeni raditi i nedjeljom, sve do besperspektivnosti, nezaposlenosti i siromaštva.

Okupljene vjernike nadbiskup je podsjetio na radosnu vijest: Božja ljubav veća je od naše zatvorenosti! „Bog dolazi da nas prosvijetli i otvori za dobrotu, za uzajamno slušanje i uvažavanje, za solidarnost, za bračni i obiteljski, za unutar društveni i međunacionalni dijalog; da nas pomiri sa sobom i međusobno kako bismo bili bliže sebi i jedni drugima; da nas otvori jedne za druge... Dolazi nas otvoriti za iskustvo ljubavi koja se daruje bez računice, za dobrotu i solidarnost sa svakim čovjekom, za samoprijegornu ljubav prema svome i svakom drugom narodu te za odgovornost prema budućnosti“, rekao je nadbiskup.

Nada je srce Božića!

